

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/113/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012425
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113012425.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému T. F. a spol., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 29.januára 2015 o odvolaniach obžalovaných T. F., U. B., L. Q. a R. Q. a prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne podaného v prospech obžalovaného T. F. a v neprospech obžalovaných U. B., L. Q. a T. A. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.októbra 2014, sp. zn. 2T 157/2013 takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok sa vo vzťahu k obžalovanému T. F. zrušuje v celom výroku o treste a vo výroku o zrušení skoršieho rozsudku.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa u obžalovaného T. F. podľa § 44 Tr. zák. upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. vo vzťahu k trestu uloženému obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 8.októbra 2014 sp. zn. 3T/98/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 28.januára 2015 sp. zn. 2To/2/2015.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného U. B. a prokurátora podané v neprospech tohto obžalovaného z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

III. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného L. Q. a prokurátora podané v neprospech tohto obžalovaného z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

IV. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného R. Q. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

V. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného T. A. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.októbra 2014, sp. zn. 2T 157/2013, boli obžalovaní T. F., U. B., L. Q., R. Q. a T. A. uznaný za vinných a to každý z nich zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času dňa 07.05.2013 až do 09:00 hod dňa 09.05.2013 sa v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby v Ilave z ubytovacej časti obvinených a odsúdených objektu č. X prvého sektoru, bloku D, z cely č. X.XX pokúsil spoločným konaním ujsť A. U., nar. XX.XX.XXXX, obv. Q. L., nar. XX.XX.XXXX, obvinený Q. R., nar. XX.XX.XXXX, obvinený B. U., nar.

XX.XX.XXXX, obvinený A. T., nar. XX.XX.XXXX a obvinený T. F., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že od presne nezisteného času dňa 07.05.2013 začali obvinený U. B., obvinený T. F. a U. A. v tejto cele v miestnosti sprchy a WC v strope pomocou lyžíc a držadla z jedálenskej misky vyškrabávať omietku, následne dňa 08.05.2013 okolo 17:00 hod U. A. a obvinený U. B. pomocou lyžíc, kovovej nohy z postele, kľučky od dverí a drzádiel z jedálenských misiek vyrývali otvor do stropu, z ktorého postupne vyberali murivo a tehly až vznikol otvor s rozmermi 50x32 cm cez ktorý sa dostali na povalu objektu č. 5, po vniknutí na povalu postupovali smerom k objektu č. 8, kde na konci pri obvodovom múre uviazal obvinený T. F. podomácky zhotovené lano z roztrhaných diel a uterákov o poslednú hradu strešnej konštrukcie, asi 1 m od steny U. A. s obvineným L. Q. a obvineným T. F. vybratím troch škridiel zo strešnej krytiny urobili otvor s rozmermi 55 x 24 cm a tadiaľto chceli U. A. a obvinení vykonať útek smerom po streche objektu č. 8 na dvor pošty v llave, ale od tohto konania upustili z dôvodu, že im U. A. povedal, že videl na dvor pošty prichádzať dve autá a počul tam rozhovor ľudí, preto sa všetci vrátili späť do cely č. X.XX a dohodli sa, že útek vykonajú nasledujúcu noc, pričom celu č. X.XX spoločne poupratovali a diery v strope zamaskovali pomocou papiera, lepiacej pásky a zubnej pasty.

Za tento prečin boli odsúdení nasledovne:

Obž. 1/ T. F.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. na úhrnný a súhrnný trest vo výmere 14 rokov a 4 mesiace nepodmienečne s tým, že podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/203/2013 zo dňa 01.04.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín 23To/59/2014 zo dňa 03.06.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obž. 2/ U. B.

Podľa § 348 ods. 2 Tr. zák., podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a podľa § 43 Tr. zák. na ďalší trest odňatia slobody vo výmere jeden rok nepodmienečne s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obž. 3/ L. Q.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., podľa § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere osem rokov nepodmienečne s tým, že podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd prvého stupňa zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 3T/20/2013 zo dňa 06.08.2013, právoplatný 06.08.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obž. 4/ R. Q.

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., podľa § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov nepodmienečne s tým, že podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd prvého stupňa zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/43/2013 zo dňa 03.03.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp.zn.

23To/49/2014 zo dňa 27.05.2014 a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/33/2013 zo dňa 20.11.2013 právoplatný 22.11.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obž. 5/ T. A.

Podľa § 348 ods. 2 Tr. zák., podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., podľa § 43 Tr. zák. na ďalší trest odňatia slobody vo výmere jeden rok nepodmienečne s tým, že podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku okresný súd uložil obžalovaným: 1/ T. F., 2/ U. B., 3/ L. Q., 4/ R. Q. a 5/ T. A. povinnosť, aby spoločne a nerozdielne uhradili poškodenému ÚZVJS Ilava, zast. Ing. T. A., škodu vo výške 59,22 €.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej pätnásťdňovej lehote podali odvolania obžalovaní T. F., U. B., L. Q. a R. Q. a prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne v prospech obžalovaného T. F. a v neprospech obžalovaných U. B., L. Q. a T. A..

Obžalovaní T. F., U. B. a R. Q. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom spoločne zvoleného obhajcu namietali správnosť napadnutého rozsudku vo výrokoch o uložených trestoch odňatia slobody s poukazom na to, že okresný súd každému z nich určil neprímerane prísny trest, keď podľa ich názoru už tresty uložené každému z nich skoršími rozsudkami sú na nápravu obžalovaných a ochranu spoločnosti dostatočné. Obžalovanému T. F. bol navyše počas výkonu trestu v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v llave uložený aj disciplinárny trest- pokarhanie a v súčasnosti je v Ústave na výkone trestu odňatia slobody Leopoldov umiestnený v oddiely s bezpečnostným režimom. Obžalovanému U. B. okresný súd nesprávne uložil ďalší trest podľa § 43 Tr. zák., keď pri správnom postupe mu mal byť uložený súhrnný trest podľa § 42 Tr. zák. Obžalovaný T. F. navyše v samostatnom písomnom odôvodnení odvolania poukázal na to, že v súvislosti so žalovaným skutkom už bol disciplinárne potrestaný pokarhaním z dôvodu poškodenia ústavného prádla, použitého pri úteku, takže disciplinárny trest mu bol uložený v súvislosti s pokusom o útek z výkonu trestu. Okrem toho bol v predchádzajúcom odsúdení rozsudkom Okresného súdu Prievidza umiestnený v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove do oddielu s bezpečnostným režimom, čo sa podľa neho nedá vnímať inak ako trest za pokus o útek a dochádza tu teda k duplicitnému trestaniu za jeden skutok. Na podklade uvedených dôvodov sa obžalovaní T. F., U. B. a R. Q. zhodne domáhali zrušenia napadnutého rozsudku vo vzťahu k ich osobám vo výrokoch o nepodmienečných trestoch odňatia slobody a spôsobe ich výkonu a upustenia od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., nakoľko skôr uložené tresty považujú za dostatočné.

Obžalovaný L. Q. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom svojej obhajkyne namietal správnosť napadnutého rozsudku u jeho osoby vo výroku o uloženom treste odňatia slobody, ktorý mu podľa jeho názoru súd prvého stupňa určil v neprímerane prísnej výmere, keď navyše neboli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu podľa § 41 Tr. zák., ale len pre uloženie súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. Poukázal na nepriaznivú osobnú situáciu, keď sa nie vlastným zavinením dostal do drogovej závislosti a vo veku 19 rokov utrpel ťažký úraz ruky, ktorá mu bola amputovaná a v tej súvislosti sa jeho život posunul do depresívnej a vcelku neriešiteľnej situácie. V súčasnej dobe mu bude zrejme premenený pôvodne podmienečne odložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky a po sčítaní tohto trestu s tým, ktorý mu bol uložený okresným súdom, je celková dĺžka trestov, ktoré má vykonať, spolu 11 rokov, čiže po ukončení trestu bude mať takmer 40 rokov. V jeho prípade pritom nešlo o útek z výkonu trestu odňatia slobody, pretože v čase spáchania skutku - pokusu o útek bol vo výkone väzby a trest začal vykonávať až 7. augusta 2013. Keďže podľa jeho názoru a najmä s poukazom na jeho osobné pomery, už uložených sedem rokov trestu odňatia slobody a ďalšie tri roky, na ktoré poukázal, sú dostatočne dlhým obdobným na splnenie účelu trestu v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona, domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku ohľadne jeho osoby vo výroku o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody a upustenia od uloženia súhrnného trestu tak, ako to umožňuje § 44 Tr. zák.

Prokurátor okresnej prokuratúry v písomných dôvodov odvolania, ktoré vo vzťahu k obžalovanému T. F. podal v jeho prospech, namietal správnosť napadnutého rozsudku u tohto obžalovaného vo výroku o treste z dôvodu, že okresný súd pri jeho ukladaní nebral do úvahy rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/98/2014, zo dňa 8.októbra 2014, ktorým bol obžalovaný T. F. uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., ktorý bol vyhlásený skôr, ako v napadnutom rozsudku citovaný rozsudok Okresného súdu Trenčín, preto okresný súd v napadnutom rozsudku pochybil, keď so svojim rozhodnutím nepočkal do doby nadobudnutia právoplatnosti skoršieho citovaného rozsudku Okresného súdu Prievidza.

Pokiaľ sa týka odvolaní prokurátora, podaných v neprospech obžalovaných U. B., L. Q. a T. A. v ich písomnom odôvodnení zhodne poukázal na to, že okresný súd všetkým trom uvedeným obžalovaným uložil neprimerane mierne tresty. Pokiaľ sa týka obžalovaného U. B., ten bol doposiaľ desaťkrát súdne trestaný, naposledy Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 3T/288/2012 a na tomto súde sa proti nemu zároveň vedú aj ďalšie dve trestné konania. Obžalovaný U. B. sa teda trestnej činnosti dopúšťa opakovane. Obžalovaný L. Q. bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, naposledy Okresným súdom Bánovce nad Bebravou v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/20/2013 pre obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., opakovane sa dopúšťa trestnej činnosti aj mimoriadne závažného charakteru. Napokon obžalovaný T. A. bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, pričom v súčasnej dobe si vykonáva osemročný trest odňatia slobody za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a aj u osoby tohto obžalovaného je zrejmé, že sa opakovane dopúšťa aj trestnej činnosti závažného charakteru. Na podklade uvedených dôvodov navrhol po zrušení napadnutého rozsudku u obžalovaných U. B., L. Q. a T. A. uložiť každému týchto troch obžalovaných prísnejšie tresty odňatia slobody a pokiaľ sa týka obžalovaného T. F., aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu s poukazom na novú skutočnosť - rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/2/2015, zo dňa 28.januára 2015 - navrhol u tohto obžalovaného podľa § 44 Tr. zák. upustiť od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k už spomenutému rozsudku Okresného súdu Prievidza z 8.októbra 2014, sp. zn. 3T/98/2014 v spojení s citovaným rozsudkom krajského súdu.

Obžalovaný R. Q. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora podaného v jeho neprospech navrhol zmeniť výrok o jeho zaradení na výkon trestu odňatia slobody z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, kde si vykonáva aj doterajší trest a navyiac si chce dokončiť aj vzdelanie v učilišti.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvali všetci odvolatelia v podstatných okolnostiach na dôvodoch svojich písomne odôvodnených odvolaní s tým, že prokurátorka krajskej prokuratúry zároveň navrhla odvolania obžalovaných U. B., L. Q. a R. Q. zamietnuť podľa § 319 Tr. por. a obžalovaní U. B., L. Q. a T. A. navrhli ako nedôvodné zamietnuť odvolania prokurátora podané v ich neprospech.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní odvolateľov podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí 29.januára 2015 na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené 18.novembra 2014, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že dôvodné je len odvolanie obžalovaného T. F. a odvolanie prokurátora podané v prospech tohto obžalovaného. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Verejné zasadnutie odvolací súd vykonal v súlade s ustanovením § 293 ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaných - s výnimkou obžalovaného L. Q. - pretože všetci písomne požiadali, aby odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v ich neprítomnosti.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 16.októbra 2014 po predchádzajúcom rozhodnutí, ktorým v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenia všetkých piatich obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutku, vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy súvisiace s výrokmi o trestoch a náhrade škody. Odvolací súd nezistil zo strany okresného súdu pochybenie vo výrokoch o trestoch odňatia slobody a o spôsobe ich výkonu u obžalovaných U. B., L. Q., R. Q. a T. A.. Súhrnné tresty odňatia slobody (súd druhého stupňa vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného L. Q. považuje za potrebné uviesť, že každý súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. je zároveň vždy aj trest úhrnný podľa § 41 ods. 1 Tr. zák.) uložené obžalovanému L. Q. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. a podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., podľa § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. vo výmere osem

rokov (s tým, že podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. okresný súd obžalovaného L. Q. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 3T/20/2013 zo dňa 06.08.2013 právoplatný 06.08.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad) a obžalovanému R. Q. podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., podľa § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. vo výmere sedem rokov (s tým, že podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. okresný súd obžalovaného R. Q. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/43/2013 zo dňa 03.03.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/49/2014 zo dňa 27.05.2014 a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/33/2013 zo dňa 20.11.2013 právoplatný 22.11.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad) ako aj ďalšie tresty odňatia slobody v zmysle § 43 Tr. zák. uložené obžalovanému U. B. podľa § 348 ods. 2 Tr. zák., podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. vo výmere jeden rok nepodmienečne (podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. okresný súd obžalovaného U. B. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia) a obžalovanému T. podľa § 348 ods. 2 Tr. zák., podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. vo výmere jeden rok nepodmienečne (podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. okresný súd tohto obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia) zodpovedajú všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 a ods. 5 písm. a/ a písm. c/ Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy, zo spôsobu spáchania a z hroziacich i reálne spôsobených následkov a tiež zisteným poľahčujúcim a priťažujúcim okolnostiam, ako aj pomerom všetkých štyroch obžalovaných a možnosťami ich nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložené tresty odňatia slobody v takto stanovených výmerách sú súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaných spoločnosťou.

Okresný súd však pochybil vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu u obžalovaného T. F., ktorému uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov a 4 mesiace nepodmienečne s tým, že podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/203/2013 zo dňa 01.04.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín 23To/59/2014 zo dňa 03.06.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, hoci u tohto obžalovaného boli splnené zákonné podmienky na postup podľa § 44 Tr. zák., t. j. na upustenie od uloženia súhrnného trestu. Obžalovaný T. F. spáchal teraz posudzovaný trestný čin - prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. v čase od 7.mája 2013 až do 09.00 do dňa 9.mája 2013, teda skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, konkrétne však nielen skorší rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 1.apríla 2014, sp. zn. 1T/203/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 3.júna 2014, sp. zn. 23To/59/2014, ale navyiac aj skôr, ako krajským súdom na verejnom zasadnutí prečítaný rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/98/2014, zo dňa 8.októbra 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/2/2015, zo dňa 28.januára 2015, preto prichádzal do úvahy postup podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., t. j. uloženie súhrnného trestu podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Týmto skorším - naposledy citovaným rozsudkom Okresného súdu Prievidza 3T/98/2014, zo dňa 8.októbra 2014 (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/2/2015, zo dňa 28.januára 2015) bol obžalovaný T. F. uznaný za vinného zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm.b/ Tr. zák. a odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 6 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov a 4 mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a týmto rozsudkom bol súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/203/2013, zo dňa 1.apríla 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/59/2014, zo dňa 3.júna 2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad (citovaným právoplatným rozsudkom bol obžalovanému podľa

§ 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený aj trest prepadnutia veci, vlastníkom ktorej sa stáva štát a podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. aj ochranný dohľad na dva roky). Prichádzalo preto do úvahy ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody a to podľa trestnej sadzby upravenej nielen v ustanovení § 41 ods. 2 Tr.zák., ale aj v § 38 ods. 6 Tr. zák. (v ktorom je vyjadrená skutočnosť, že obžalovaný opätovne spáchal obzvlášť závažný zločin a trest sa ukladá v rámci tam citovanej upravenej trestnej sadzby) a to za všetky zbiehajúceho sa trestné činy, teda nielen za teraz posudzovaný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (so základnou trestnou sadzbou trestu odňatia slobody v rozpätí na 1 až 5 rokov) s výrazne miernejšou trestnou sadzbou, než ako bola trestná sadzba, podľa ktorej bol ukladany trest skorším citovaným rozsudkom vo výmere 13 rokov a 4 mesiace, ktorý obžalovaný T. F. teraz vykonáva. Vzhľadom na uvedené okolnosti je dostatočne odôvodnený záver, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/98/2014, zo dňa 8.októbra 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/2/2015, zo dňa 28.januára 2015 vo výmere 13 rokov a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a a nebol preto dôvod na ukladanie súhrnného trestu.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd na podklade dôvodne podaných odvolaní prokurátora podaného v prospech obžalovaného T. F. a obžalovaného T. F. zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému T. F. v celom výroku o treste a vo výroku o zrušení skoršieho rozsudku a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. u obžalovaného T. F. podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. vo vzťahu k trestu uloženému obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 8.októbra 2014 sp. zn. 3T/98/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 28.januára 2015 sp. zn. 2To/2/2015. I s poukazom na túto skutočnosť krajský súd nepovažoval za potrebné riešiť odvolaciu námietku obžalovaného T. F. v tom smere, že za pokus o útek z výkonu trestu už bol potrestaný aj disciplinárne, keďže z listinných dôkazov navyše vyplýva, že disciplinárne riešený bol v súvislosti s poškodením ústavného prádla, použitého pri úteku a nie za útek samotný.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovaných U. B., L. Q. (aj vzhľadom k vyhláseniu tohto obžalovaného, že je vinný, ktoré okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením aj správne prijal, krajský súd k námietkam obžalovaného uvedeným v jeho odvolaní, podľa ktorých v jeho prípade nešlo o pokus o útek z výkonu trestu odňatia slobody, ale z výkonu väzby, len poukazuje na znenie ustanovenia § 348 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktoré pre naplnenie pojmových znakov jeho skutkovej podstaty nerozlišuje, či zmarenie alebo podstatné sťaženie výkonu rozhodnutia súdu v trestnom konaní spočívalo v úteku z väzby alebo z výkonu trestu odňatia slobody) a R. Q., ani odvolacie námietky prokurátora smerujúce v neprospech obžalovaných U. B., L. Q. a T. A. za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o trestoch v prospech obžalovaných U. B., L. Q. a R. Q. na podklade nimi podaných odvolaní a ani dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o trestoch v neprospech obžalovaných U. B., L. Q. a T. A. na podklade odvolania prokurátora a preto odvolania obžalovaných U. B., L. Q. a R. Q., ako aj odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaných U. B., L. a T. A. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.